

nost, nesoucí se k dobytí přirozených plodů z půdy a k zpracování jich na tolik, aby se staly odbytelnými, při tom však nepřestaly býti ještě produktem zemědělským, a nestaly se běžným výrobkem průmyslovým.

Stížnost nepopírá, že by na pile té nebylo zpracováno dříví ze zabraných lesů st-lových, namítá však, že pila ta má charakter podniku průmyslového, v němž se dříví zpracuje na výrobky průmyslové.

V řízení správním bylo zjištěno, že se na pile té řeže dříví na prkna a šindel, a že se v ní vyrábějí bedny. Podle toho, co s hora uvedeno, rozhodným jest pro otázku, slouží-li reklamovaný podnik hospodaření na majetku zabraném, charakter výrobků jím zpracovaných. Žal. úřad však touto otázkou se nezabýval, nezkoumal, nejsou-li výrobky pily již běžným výrobkem průmyslovým, nýbrž vyslovil, že pila slouží hospodaření na zabraných nemovitostech již proto, že se na ní zpracuje dříví ze zabraných lesů vlastnickových. Náзор ten odporuje zákonu, a bylo proto nař. rozhodnutí v této části zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 5752.

Učitelstvo. — Státní úředníci: * Propadná lhůta 14denní stanovená dekretem dvorské komory z 5. prosince 1826 Sb. pol. zákonů svazek 54, č. 97, pro předkládání cestovních partikulářů neplatí pro sčítování cestovních nákladů při substituci úředníků a učitelů veř. škol národních.

(Nález ze dne 9. června 1926 č. 13.537/23).

Prejudikatura: Boh. 5251 a 5586 adm.

Věc: Vilém K. v R. proti ministerstvu školství a národní osvěty o diety a cestovné z důvodu substituce.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-I zažádal — předkládaje příslušný účet — za výplatu diet a náhradu cestovních útrat stran období ode dne 1. listopadu 1918 do dne 15. září 1919, ve kterémž byl přikázán ze svého def. učitelského místa v P. dočasně k substituční službě za správce školy ve St.

Nař. rozhodnutím byla v pořadí instančním tato žádost zamítnuta, poněvadž st-I neuplatnil svého nároku, vzneseného podle § 10 par. zák. v předepsané 14denní lhůtě (srovn. čl. V. bod 10. oběžníku zř-y z 25. května 1920, č. II. A 2030 ai 1920, č. z. š. r. 43.871 ai 1920).

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Nss vyslovil a odůvodnil svým nář. Boh. 5251 adm. právní názor, že podle právního stavu, nyní platného nastává zmeškáním 14denní likvidační lhůty ztráta nároku učitele nář. školy na nabyté poplatky (diety) a cestovní náklady jen ve příčině útrat komisionelního jednání; komise že pak jest úkonem, jež úřad svěřil dotyčnému funkcionáři k provedení, takže onen funkcionář jest v jisté relaci komisařem úřadu, po provedení komisionelního úkonu — je-li mimo komisařovo služební stanoviště — vrací se pověřenec za normálních okolností do svého stanoviště atd. Dále vyslovil a odůvodnil nss svým nálezem Boh. 5586 adm., že substituce nelze zahrnouti do vytčeného pojmu komisionelního jednání

a že proto neplatí 14denní propadná lhůta pro předložení likvidace stran diet učitele z důvodu substituce. Při uvedených názorech trvá nss i v daném případě. Ze souvislosti obou prejudikujících nálezů pak samo sebou vychází, že totéž platí i stran cestovních nákladů z důvodu substituce.

Spočívá tedy v tom, že úřad, vycházející z opačného právního názoru, st-li jedině z důvodu, že předložil likvidaci po projití oné lhůty, odepřel přiznání diety a cestovní náklady z titulu substituce, nezákonnost, stížnost to právem vytýká i slušelo nař. rozhodnutí již z toho důvodu zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo ještě potřebí zabývat se dalšími námitkami, jimiž se snaží stížnost dovoditi nezákonnost rozhodnutí s hledisek jiných.

Č. 5753.

Horní právo: I. * Revírní báňský úřad není příslušným rozhodovati o stížnosti proti volbám do revírní rady hornické.

Administrativní řízení: II. Rozhodovací pravomoc úřadu nelze založiti na pouhé analogii.

(Nález ze dne 9. června 1926 č. 11.916).

Prejudikatura: Boh. 4447 adm.

Věc: Josef K. ve S. a sekretariát Svazu horníků v Čsl. republice v M. (adv. Dr. Rud. Smolka z Mor. Ostravy) proti revírnímu hornímu úřadu v Mor. Ostravě (vrch. báň. rada Dr. Ing. Jos. Pospíšil) o volbu do revírní rady.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad stížnost dnešních st-lů, podanou do výsledku voleb do revírní rady hornické v M., vykonaných dne 15. ledna 1925, kteroužto stížností domáhali se st-lé prohlášení volby Vojtěcha B. za neplatnou z toho důvodu, že Vojtěch B. jako nevolič kandidován byl hornickou sekcí Mezinárodního všeodborového svazu (M. V. S.), ač dosud byl členem stěžujícího si Svazu horníků v Čs. republice. — — — —

Dříve než mohl se soud zabývat meritum sporu, i procesními vadami stížností vytýkanými, musil z úřední povinnosti zkoumati kompetenci žal. úřadu vydati nař. rozhodnutí, neboť není-li tato otázka zodpověděna kladně, nemůže vůbec dojiti ke zkoumání materiální zákonnosti a procesní správnosti nař. správního aktu. Zástupce st-lů i zástupce žal. úřadu sami opětně zdůraznili, že není žádného pozitivního ustanovení ani v zákoně o závodních a revírních radách ani v nařízeních je provádějících, které by upravovalo opravné řízení v příčině voleb do revírní rady, a že není ani žádného ustanovení, které by nějakému úřadu, zejména báňskému úřadu revírnímu dávalo kompetenci rozhodovati o stížnostech do způsobu a výsledku voleb do rady revírní. Obě strany činí souhlasně pokus založiti kompetenci báňského revírního úřadu na analogii předpisů daných výslovně jen o volbách do rad závodních. Rozcházejí se při tom ovšem potud, že žal. úřad použil těchto předpisů na volby do rady revírní přesně dle jejich znění, kdežto stížnost zastává náhled, že předpisy ty — používají-li se na volby do revírních rad, — třeba modifikovati v tom smy-